

Sygn. akt IIIU 1109/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Monika Obrębska

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2013 r. w O.

sprawy z odwołania M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 10.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 1109/13

UZASADNIENIE

M. J. wniosła odwołanie od decyzji (...) Oddział w P. z dnia 10.05.2013r. znak (...), którą to decyzją ZUS odmówił jej prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wskazując, że prawo do emerytury przysługuje od wyczerpania zasiłku chorobowego, a okres tego zasiłku upłynął 30.04.2013r. tj. już po osiągnięciu przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego, stąd prawo do emerytury określone przepisami art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie przysługuje.

W uzasadnieniu odwołania M. J. wskazała, że jej zdaniem stanowisko zaprezentowane przez ZUS jest niezgodne z prawem. Odwołująca przyznała, że zasiłek chorobowy przestała pobierać w dniu 30.04.2013r. Podążyła jednak, że w jej przekonaniu, ZUS niewłaściwie zinterpretował przepis art. 100 ustawy emerytalnej. Podniosła, że oczywistym jest, że czasie pobierania zasiłku prawo do emerytury winno ulec zawieszeniu, ale samo prawo do świadczenia winno jej zostać przyznane.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że na podstawie przedłożonych dokumentów ZUS ustalił, że M. J. na dzień 31.12.2008r. osiągnęła wymagany wiek emerytalny 55 lat, legitymowała się na dzień 31.12.2008r. łącznym stażem pracy w wymiarze 33 lat, 9 miesięcy i 10 dni oraz nie przystąpiła do OFE oraz złożyła wniosek ustalenie jej uprawnień do emerytury przed ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego, jednakże w dniu złożenia wniosku o emeryturę odwołująca przebywała na zasiłku chorobowym od dnia 28.02.2013r. do 30.04.2013r., który przypadał również po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Organ rentowy wskazał,

że zgodnie z art. 100 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Jeżeli jednak ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy, prawo do emerytury powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku. Organ rentowy podniósł, że M. J. w okresie od 28.02.2013r. do 30.04.2013r. przebywała na zasiłku chorobowym, który przypadał w trakcie nabycia przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego i z tego powodu prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym jej nie przysługuje.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie M. J. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity z 2009r. Dz. U. nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

Zgodnie natomiast z art. 46 ust. 1 powołanej ustawy, prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r., a przed dniem 1 stycznia 1969r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki: 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, oraz 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008r.

W myśl art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy ubezpieczona kobieta, która nie osiągnęła wieku emerytalnego określonego w art. 27 ust. 2 i 3, może przejść na emeryturę po osiągnięciu wieku 55 lat, jeżeli ma co najmniej 30-letni okres składkowy i nieskładkowy albo jeżeli ma co najmniej 20-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz została uznana za całkowicie niezdolną do pracy. Emerytura, o której mowa wyżej, przysługuje ubezpieczonym, którzy ostatnio, przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, byli pracownikami oraz w okresie ostatnich 24 miesięcy podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym pozostawali w stosunku pracy co najmniej przez 6 miesięcy, chyba że w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę są uprawnieni do renty z tytułu niezdolności do pracy (art. 29 ust. 2). Spełnienia tych warunków nie wymaga się od ubezpieczonych, którzy przez cały wymagany okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podlegali ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pozostawania w stosunku pracy (art. 29 ust. 3).

Zgodnie z art. 100 ust. 1 i ust. 2 cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia.

Odnosząc wyżej cytowane przepisy do przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja ZUS była zasadna i odpowiadała prawu. Brak było podstaw prawnych, by przyznać M. J. prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na warunkach określonych przepisami art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

W przedmiotowej sprawie poza sporem było, że ubezpieczona wniosła o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w dniu 16.04.2013r. Poza sporem było też, że na dzień 31.12.2008r. udowodniła okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 33 lat, 9 miesięcy i 10 dni, osiągnęła wymagany wiek emerytalny co najmniej 55 lat, nie przystąpiła do OFE, złożyła wniosek o wcześniejszą emeryturę przed ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego, który w przypadku odwołującej wynosi 60 lat i 1 miesiąc, jednakże w dacie złożenia wniosku o

emeryturę, jak też w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego tj. 24.04.2013r., ubezpieczona przebywała na zasiłku chorobowym (tj. od dnia 28.02.2013r. do 30.04.2013r.), co również pozostawało poza sporem.

W ocenie Sądu interpretacja cytowanego wyżej art. 100 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jaką zaprezentował ZUS, była prawidłowa. Podkreślić należy, że co do zasady prawo do świadczenia powstaje ex lege, od tej zasady ustawa w art. 100 ust. 2 przewiduje jednak wyjątek, tj. powstanie prawa przesunę się do końca okresu pobierania zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub wynagrodzenia chorobowego, choćby zainteresowany spełnił warunki nabycia prawa do świadczenia w czasie pobierania tamtych świadczeń (np. wyrok SN z 07.07.1995r., II URN 56/94, OSNAPiUS 1995, r 24, poz. 302). Wbrew stanowisku prezentowanemu przez odwołującą, w przekonaniu Sądu Okręgowego, nie może budzić wątpliwości, że prawo do świadczenia powstaje, jak i realizuje się od dnia następnego po dniu zaprzestania pobierania zasiłku. Zasada określona w art. 100 ust. 2 nie ma zastosowania jedynie do nowych emerytur tj. przyznawanych na warunkach określonych w art. 24, co wynika wprost z art. 100 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Nadmienić należy, że w doktrynie pojawiają się też poglądy, że konstrukcja emerytury wcześniejszej – odmiennie jak w przypadku emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, uzależnia nabycie prawa do tego świadczenia od uprzedniego złożenia stosownego wniosku. Można więc powiedzieć, że wniosek zainteresowanego przesądza nie tylko o realizacji prawa do emerytury wcześniejszej, lecz także o samym powstaniu prawa do tego świadczenia (tak I. Jędrasik-Jankowska, Pojęcia i konstrukcje prawne ubezpieczenia społecznego, W-wa 2006, s.40).

W przedmiotowej sprawie M. J. wolę uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury przejawiała dopiero w dniu 16.04.2013r., składając stosowny wniosek (choć ustawowe przesłanki do wnioskowanego świadczenia spełniła znacznie wcześniej). Okoliczności losowe (wypadek), spowodowały, że ubezpieczona przebywała na zasiłku chorobowym w okresie od dnia 28.02.2013r. do 30.04.2013r., w którym, jak wskazano wyżej, prawo do emerytury nie mogło być przyznane, a który zbiegł się też z osiągnięciem przez odwołującą powszechnego wieku emerytalnego, co spowodowało konieczność obliczenia świadczenia emerytalnego z zastosowaniem tzw. reguły mieszanej, określonej w art. 183, co ZUS uczynił w decyzji z dnia 21.05.2013r., przyznającej M. J. prawo do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego.

Z tych względów Sąd uznał, że zaskarżona decyzja ZUS z dnia 10.05.2013r. odpowiada prawu i dlatego w oparciu o art. 477¹⁴ § 1k.p.c. oddalił wniesione od niej odwołanie.